

РЕШЕНИЕ

№ 16880

гр. София, 04.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 21.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **2112** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на М. Т. А.- гражданин на У. срещу Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в РБ на основание чл.24 и от ЗЧРб, рег. № 5364р-1754/20.01.2026 година на ЗАМЕСТНИК – ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ „МИГРАЦИЯ“ – КОМИСАР.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорения отказ. Твърди се, че същият е издаден без конкретно посочени разпоредби на нормата на чл.24и от ЗЧРб, като не са посочени и обстоятелствата, на които се основата отказът,като липсват и мотиви за издаване на отказа и след като Агенция по заетостта е поискала представяне на допълнителни доказателства от работодателя,той ги е предоставил, като не е променен нито работодателят, нито длъжността на работника,а само мястото на работа и промяната на мястото на работа на работника не е основание за отказ. Иска се отмяна на отказа и се претендират направените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият- М. Т. А.-- редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител, но от процесуалния представител на същия е постъпила писмена защита.

Ответникът по оспорването- Заместник-директор на Дирекция ”Миграция” редовно и своевременно призован, не изпраща представител. От процесуалния представител на същия е постъпила писмена защита.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 5364з-4651/08.10.2015 година на ВПД Директор на Дирекция“ Миграция“ е делегирано на Заместник-директор на Дирекция“ Миграция“ МВР- Комисар М. Д. Д. функции по издаване и по отказване на издаването на разрешения за краткосрочно, продължително или постоянно пребиваване, продължаване срока на пребиваване на чужденците в РБ, отнемане правото на издадено разрешение за краткосрочно, продължително или постоянно пребиваване при наличие на законовите изисквания.

Със Заповед, рег.№ 5364з-3306/07.12.2022 година Директор на Дирекция „Миграция“ изменил Заповед, рег. №5364з-4651/08.10.2025 година на Директор на Дирекция“Миграция“,като създад т.1.1 със следния текст-“Прекратяване на административни производства по предоставяне право на краткосрочно, продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване“.

На 18.09.2025 година оспорващият депозирал Заявление за предоставяне право на продължително пребиваване на чужденец в РБ на основание чл.24и от ЗЧРБ, като е подадено и Заявление от работодателя „ Ст Клиньър“ЕООД с приложените към него доказателства е изпратено в Агенция по заетостта.

На 18.11.2025 година до Заместник- директор на Дирекция „ Миграция“, Заместник- изпълнителен директор на Агенция по заетостта е изпратено Писмо, в което посочено, че заявителят следва да представи допълнителни документи по подаденото заявление за издаване на разрешение за пребиваване от страна на оспорващия, като работодателят на дата 25.11.2025 година е представил посочените и изискани доказателства.

На 23.12.2025 година Дирекция“ Миграция“уведомила Агенция по заетостта , че следва в спешен порядък да уведоми дали подадените документи отговарят на изискванията .

На 07.01.2026 година Агенция по заетостта депозирала до Дирекция“ Миграция“ отрицателно становище за предоставяне право на продължително пребиваване и работа тип“ Единно разрешение“ на оспорващия.

На 20.01.2026 година година ответникът по оспорването издал Оспорения отказ рег. № 5364р-1754, с който отказал издаването на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на М. Т. А.- гражданин на У.

Отказът е връчен на 04.02.2026 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество,същата се явява основателна.Съображенията за това са следните:

Оспореният Отказ,рег.№5364р-1754/20.01.2026 година на Заместник- директор на Дирекция “Миграция” представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката,съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Отказът е издаден от компетентен орган-това е Заместник-директор на Дирекция ”Миграция”,на когото изрично по силата на чл.24,ал.17 от ЗЧРБ Директор на дирекция "Миграция" или оправомощено от него длъжностно лице е предоставила правото да издава или отказва издаването на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" в срок до три дни от представянето на документите по ал.

16.

Отказът е издаден по силата на делегирани правомощия-въз основа на Заповед № 5364з-4651/08.10.2022 година на Директор на Дирекция „Миграция“, с която изрично същият е делегирал на Заместник- директор на Дирекция“ Миграция“- М. Д. правомощия по издаване или отказване издаването на разрешения за краткосрочно, продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване . Следва да бъде посочено, че заповедта е издадена при условията на делегирани правомощия,които законът е предвидил за възможност за такова делегиране, чрез използване на изказа- или оправомощени от тях длъжностни лица. Тук е мястото да се направи съпоставка между делегиране и заместване. Д. представлява възможност, предвидена в закона, временно - за определен случай или период от време, съгласно конкретната обстановка и преценката на горестоящ административен орган, той да предостави част от правомощията си на някой от подчинените му органи. Подчиненият орган издава административни актове въз основа на това специално овластяване от органа, в чиято компетентност поначало е решаването на съответния проблем. Той не запазва за постоянно делегираното правомощие. Обикновено делегацията е продиктувана от фактическата невъзможност по-горният орган да реагира своевременно на необходимостта от издаване на множество актове на територията на по-голям район или цялата страна. Възможността за делегиране на административни правомощия се характеризира с няколко принципни ограничения: никой не може да делегира правомощия, които не притежава; не могат да бъдат делегирани правомощия, които законът определя като изрична компетентност на съответния орган; органът, на когото са делегирани правомощия,не може да ги предоставя другиму. При делегиране на правомощия, актът се издава от името на органа,на когото са делегирани правомощията.

За разлика от делегирането,заместването се извършва в случаите, когато лицето, титуляр на правомощия, е в обективна невъзможност да ги изпълнява. В тези случаи, предвид необходимостта от непрекъснато функциониране на административния орган, по силата на изрична писмена заповед, отсъстващият титуляр нарежда заместването му от друго, подчинено нему лице. За определения период,заместващият изпълнява правомощията на замествания в пълен обем, като върши това от името на замествания орган.

Между страните няма спор,а от приложените по делото доказателства се установява,че лицето М. Д. към датата на издаване на отказа е заемала длъжността-Заместник- директор на Дирекция“ Миграция“и не е била замествана.

При издаване на заповедта са нарушени изискванията за форма по чл.59 АПК за форма. Заповедта не съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити,с означение на фактическите и правните основания за издаването и, като посоченото-чл.26,ал.2 от ЗЧРБ, във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, не може да обуслови наличие на конкретна правна норма, на която се позовава ответникът по оспорването по издаване на отказа, като нормата на чл.24и от ЗЧРБ съдържа множество алинеи и не е ясно на коя точно се позовава ответникът. Наред с това, посоченото в отказа -чл.26,ал.2 от ЗЧРБ ,също не може да доведе до извод, че е налице конкретно посочено правно основание за издаване на заповедта, тъй като тази разпоредба сочи, че се отказва издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 24п, 24р и 24с, 25, 33а, 33г и 33к - 33м, 33п и 33т.

При издаването на Отказа Заместник- директор на Дирекция ”Миграция”е нарушил процесуално- правните разпоредби, което е довело и да нарушаване на материално- правните разпоредби.

Правната регламентация за получаване на разрешение за работа тип-“Единно разрешение“ се съдържа в чл.24и от ЗЧРБ, според която Разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Разрешението по ал. 1 се издава за срок от три години, а когато срокът на трудовия договор е по-кратък от три години, разрешението се издава за срока на продължителността на договора.Заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато има разрешение за продължително пребиваване, като заявлението се подписва и от работодателя. Когато чужденецът има разрешение за продължително пребиваване, заявлението се подава не по-късно от два месеца преди изтичане на разрешените срок на продължително пребиваване. При подаването на заявлението на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца. Заявлението се подава по образец съгласно правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и към което се прилагат- копие на паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни на чужденеца, свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявление за издаване на разрешение по ал. 1, доказателства за осигурено жилище, когато чужденецът има разрешено продължително пребиваване на територията на страната; кандидатът, който няма предоставено право на продължително пребиваване на територията на страната, представя доказателствата за осигурено жилище, когато за първи път подава заявление за издаване на документ тип "Единно разрешение за пребиваване и работа", съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002; същите се предоставят и при подаване на заявление за кандидатстване за виза за дългосрочно пребиваване, обосновка за достъп до пазара на труда на чужденеца, в която работодателят посочва фактите и обстоятелствата, налагащи наемането на чужденец – работник, представя копия от обяви в местни и национални средства за масова информация и интернет, мотивира отказа си да наеме български гражданин, гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Ш. или на лице по чл. 9, ал. 1, т. 2 - 6 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, което отговаря на посочените в обявата изисквания,документи за образование, специалност, правоспособност, професионална квалификация и опит на чужденеца, легализирани по съответния ред, придружени със заверен превод на български език и съответстващи на изискванията за заемане на длъжността, посочени от работодателя при обявяване на свободното работно място, съгласно Националната класификация на професиите и длъжностите, 2011 г. - при първоначално подаване на заявление за издаване на разрешение по ал. 1,справка-декларация от работодателя за наетите по трудово правоотношение чужденци, с посочени имена по паспорт, дата на раждане, гражданство, основание и срок за пребиваване, справка-декларация, подписана от работодателя за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение в предходните 12 месеца, посочени по месеци,. декларация от работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и че те не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд - при първоначално подаване на заявление за издаване на разрешение,документ, че са изпълнени условията за упражняване на професия, включена в Списъка на регулираните

професии в Република България по чл. 3 от Закона за признаване на професионални квалификации, други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност.

Когато заявлението по ал. 4 е подадено в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи, то заедно с приложените към него документи се изпраща незабавно по електронен път на дирекция "Миграция" и на териториалните дирекции на Държавна агенция "Национална сигурност". Не по-късно от три дни след неговото подаване заявлението с документите се изпращат и в оригинал. В срока по изречение второ отдел/сектор/група "Миграция" извършва проверка, когато са налице основателни съмнения, че чужденецът няма да живее на декларирания от него адрес, като протоколът от проверката се изпраща заедно със заявлението. Дирекция "Миграция" извършва проверка на постъпилите документи, като при липса на документ, както и при необходимост от представяне на допълнителни документи по ал. 5 - 7, уведомява по електронен път заявителя за тези обстоятелства и определя 7-дневен срок за отстраняване на нередовностите, а когато в срока по ал. 9 документите не бъдат представени, директорът на дирекция "Миграция" или оправомощено от него длъжностно лице прекратява производството по издаване на разрешение по ал. 1. Дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта заявленията, по които производството не е прекратено съгласно ал. 10, заедно с приложените документи, в 14-дневен срок от подаване на заявлението, като документите по ал. 5, т. 5 се изпращат и в оригинал. Когато чужденецът има разрешено продължително пребиваване на територията на Република България, към заявлението се прилага и справка за разрешеното му право на пребиваване. Заявленията и приложените документи се изпращат по електронен път и на Държавна агенция "Национална сигурност", която в срок до 14 дни изпраща писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност", когато лицето е на територията на страната, а в случаите по ал. 15 - в срок до три дни след даване на становище по заявлението за виза по чл. 15, ал. 1. В срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това. Когато в 7-дневен срок допълнителните документи не бъдат предоставени или нередовностите не бъдат отстранени, директорът на дирекция "Миграция" или оправомощено от него длъжностно лице прекратява производството по издаване на разрешение по ал. 1 и уведомява Агенцията по заетостта. Директорът на дирекция "Миграция" или оправомощено от него длъжностно лице издава или отказва издаването на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" в срок до три дни от представянето на документите по ал. 16. След издаване на разрешението се издава документ съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като в полето "тип разрешение" се отбелязва "единно разрешение за пребиваване и работа". Процедурата по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" не може да бъде по-дълга от два месеца, като при фактическа и правна сложност този срок може да бъде продължен с два месеца. В рамките на процедурата заявителят или упълномощено от него лице може да се откаже от подаденото заявление по ал. 4, което е основание за прекратяване на производството, а за решенията решенията, взети въз основа на заявлението, заявителят се уведомява по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

От доказателствата по делото е видно, че административното производство е инициирано с

подаване на Заявление от страна на оспорващия да му бъде предоставено право на продължително пребиваване в РБ тип „Единно разрешение за работа“, към което са приложени всички изискуеми документи, както от страна на работодателя, така и от самия оспорващ на дата 18.09.2025 година, като липсват доказателства при провеждане на производството ответникът по оспорването да е спазил нормата на чл.24и, ал.18 от ЗЧРБ -процедурата по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" не може да бъде по-дълга от два месеца, като при фактическа и правна сложност този срок може да бъде продължен с два месеца. В рамките на процедурата заявителят или упълномощено от него лице може да се откаже от подаденото заявление по ал. 4, което е основание за прекратяване на производството, като производството е продължило твърде дълго ,без да са налице основания за това и без да има надлежно продължаване на срока за произнасяне с два месеца от страна на Заместник- директор на Дирекция „ Миграция“. Целта на срока е да се разгледа заявлението в максимално кратък срок и заявителят да бъде наясно с процедурата, а в случая производството е продължило повече от 4 месеца без каквото и да е основание за това и без да има издадена заповед за продължаване на срока.

От доказателствата по делото е видно,че административното производство е инициирано с подаване на Заявление от страна на оспорващия да му бъде предоставено право на продължително пребиваване в РБ тип „Единно разрешение за работа“, към което са приложени всички изискуеми документи, както от страна на работодателя, така и от самия оспорващ на дата 18.09.2025 година, като липсват доказателства при провеждане на производството ответникът по оспорването да е спазил нормата на чл.24и, ал.18 от ЗЧРБ -процедурата по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" не може да бъде по-дълга от два месеца.

Освен това, посочената правна норма на чл.7,ал.2 от Закона за трудовата мобилност и трудовата миграция сочи, че работниците - граждани на трета държава, с разрешен достъп до пазара на труда могат да работят по трудово правоотношение или като командировани или изпратени в рамките на предоставяне на услуги на територията на Република България - само за местния работодател или местното лице, приело на работа командировани или изпратени работници или служители, и за посочените в разрешението, издадено от компетентните органи, място, длъжност и срок на работа, същата се отнася до работниците, а не представянето на документи от страна на работодателя и визира хипотезата на предоставен достъп до пазара на труда на работника с конкретно посочено място на работа и е неприложима в случай на заявление за предоставяне право на достъп до пазара на труда/ защото работникът все още не е започнал работа. Наред с това,от представеното отрицателно становище на Агенция по заетостта по никакъв начин не може да се установят причините за това отрицателно становище, като е посочено само с едно изречение – липса на основание за предоставяне право на достъп до българския пазар на труда на оспорващия.

Наред с това посочената правна норма на чл.7,ал.2 от ЗТМТМ би била относима към хипотезата на отнемане на предоставено право на пребиваване и достъп до пазара на труда , но не и в хипотезата на подадено заявление за предоставяне право на достъп до пазара на труда, защото все още работникът не е започнал да работи на конкретно място.

Неспазването на установената форма, допуснатите нарушения на процесуалните правила и на материално- правните разпоредби прави отказа незаконосъобразен и предпоставя отмяната му.Предвид естеството на спора, непозволяващо решаването му по същество от съда, то административната преписка следва да бъде върната на органа за ново произнасяне, при което следва да се извърши нова преценка на подаденото Заявление, като същото се разгледа по начина, по който е подадено, съобразята се пердасетивенто допълнето доказателства, както и мотивите, изложени в Решението, а наред с това се обсъди наличието или липсата на предпоставките за издаване на разрешение за продължително пребиваване- тип“ Единно разрешение за работа“ , като се изиска конкретно Становище от Агенция по заетостта и то

мотивирано и едва тогава да се издава какъвто и да било акт.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по оспорването за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна. В полза на оспорващия следва да се присъдят разноски в размер на 5,11 евро/ 10 лева / внесена държавна такса. Оспорващият е представяван от адвокат, но в представеното пълномощно липсва договорено, респективно заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ ОТКАЗ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в РБ на основание чл.24 и от ЗЧРБ, рег. № 5364р-1754/20.01.2026 година на ЗАМЕСТНИК – ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ „ МИГРАЦИЯ“ – КОМИСАР, С КОЙТО Е ОТКАЗАНО ПРЕДОСТАВЯНЕ ПРАВО НА ПРЕБИВАВАНЕ И РАБОТА ТИП „ ЕДИННО РАЗРЕШЕНИЕ ЗА ПРЕБИВАВАНЕ И РАБОТА“ НА М. Т. А.- гражданин на У..

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА ЗАМЕСТНИК- ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ „ МИГРАЦИЯ“-КОМИСАР ЗА НОВО ПРОИЗНАСЯНЕ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

ОСЪЖДА ЗАМЕСТНИК – ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ „ МИГРАЦИЯ“ ДА ЗАПЛАТИ НА М. Т. А.- гражданин на У. СУМАТА ОТ 5,11 ЕВРО/ 10 ЛЕВА/ – РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ МИГРАЦИЯ“.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211, ал.1 АПК.

СЪДИЯ: